

Selam Olsun

– MustafaKILIÇ · 06 Kasım 2012

Sarı bir sonbahar sabahının getirdiği ışıltı ile aydınlanan günden selam olsun.

Menzilinden çıkmayan güneşlerin serenadıyla parlayan, dallarına konan serçelerin civıltısıyla yeşillenen Mutlu Çiçekler Diyar'ında sabah olmuş.

Gün en güzel masallara gebe...

Hayat nefesi içimize usulca sızarken, kıpır kıpır yüreklerin dansı semada neşeyle dolanıyor. Ses seda vermeyen canların sıkıntısı ise camlarda çiçeklere şiirler besteliyor yine.

Yağmurun kokusundan tufanlar yazanların değil, eşsiz musikiler besteleyenlerin kaleminden süt damlıyor bu sabah; can niyetine...

Her bir terennümü cana minnet sayanın güzellikler ülkesinden süzülerek gelen nefes sesinden, binlerce selam getirdim...

Yarılmış, kurumuş, yakılmış topraklara azıcık yağmurun yetmediği diyardan, sevgi ikliminde çoşan seller getirdim.

Bir nefesiyle ölüye can veren, yeşermeyen bitkileri canlandıran, bir tufan öncesinin sessizliği ile canlara Bengisu sunan cümleler devşirdim de geldim.

Toprakla bütünleşen ana kokusunun cennetinden içime çektim de geldim.

Gül yüzlerinizi görüp hasbi-hal etmenin özlemi ile yanıp yakılan cümlelere, ab-ı hayat bahşedecek pınarın gözünden içtiğim suyu paylaşmaya geldim.

Mor akasyaların, leylakların sunduğu ıtrıların bestesinde en mütevazı çiçekler ülkesinden gülleri derdim de geldim.

Harcı elem karılmış dünyanın toprağına... Yüzler gülmez, her yerde bir koşturmaca; buğulu yüzlerde gül açsın diye hesapların da hesabını gördüm de geldim...

Yanan yıkılan ocaklar gördüm haneler içten cayır cayır yanmakta, acıları hissetmeyen yılıklar gördüm hissetmez duygularla tepinen; acılardan neşeler dermeye geldim.

Hasbihâllerin neşesinde, civanmert toprakların, mart güneşini gören şıvgınlar gibi boy atmasına alkış tutmaya geldim.

Mor salkımlarını indirse de şemsi şita; güvenilmese de dünyanın düzüne yokuşuna taze nefeslerde bir soluk olmaya geldim...

Gökte mavi gök durdukça; yer, sofrasını önümüze serdikçe 'yaşamak için bir umut var' demeye geldim.

Siz! Kocamış dünyanın sevdiğim insanları 'sizi seviyorum' demeye geldim.

Her şey geçer bir gün hiç olur. Gitmeler gelmeye; gelmeler gitmeye ise, unu eleyen duvara asar mı eleği? 'Doyuncaya kadar yaşayın' demeye geldim.

Eğriler doğrulacak, doğrular kırılmayacak. Her sabah şen şakrak doğacak güneş; hüznle batacak. Karanlıktaki aydınlığı aydınlıktaki güzelliği dermek için geldim.

Közlerden kül açtı. Kara topraktan kan kırmızı güller açtı demeye geldim.

Canı söylemek için cananı تنها bulmayan, onu تنها bulsa kendini bulmayan engin güzelliklerden sevgiler dermeye geldim.

Her yüreğe binlerce selam olsun.

Ayşe Duran&Mustafa Kılıç Kasım 2012